

วิทยานิพนธ์	เรื่องปัจจัยสินค้าที่ส่งผลต่อการลดความสูญเปล่าและเพิ่มคุณค่าของผู้ให้บริการขนส่งและการคลังสินค้า
คำสำคัญ	สินค้าในการผลิต, ขนส่ง, คลังสินค้า, ลดความสูญเปล่า, เพิ่มคุณค่า
นักศึกษา	รวมพล จันทศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังนุร ลาภเนศ
หลักสูตร	ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่อุปทาน
คณะ	วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

แนวคิดแบบลีน นับเป็นหลักการหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจมากในปัจจุบันและมีแนวโน้มที่จะถูกนำมาใช้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ แนวคิดแบบลีน (Lean) เป็นปรัชญาการผลิตที่มุ่งลดความสูญเปล่า (Waste) ระบบการผลิตแบบลีน เป็นเครื่องมือในการจัดการกระบวนการ ที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถให้แก่องค์กร โดยการพิจารณาค่าในการดำเนินงานเพื่อมุ่งตอบสนองความต้องการของลูกค้า มุ่งสร้างคุณค่าในตัวสินค้าและบริการ และกำจัดความสูญเสียดังกล่าวที่เกิดขึ้นตลอดทั้งกระบวนการอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลกำไรและผลลัพธ์ที่ดีทางธุรกิจ ในที่สุด ปัญหาของการศึกษา คือว่า ลีนที่ใช้ในการขนส่งและการคลังสินค้ายังไม่ได้ดำเนินการอย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อปรับการทำงานเพื่อลดการสูญเสียดังกล่าวให้ได้มากที่สุด โดยเพิ่มคุณค่าและประสิทธิภาพในการตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ เพื่อลดค่าใช้จ่าย ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น การวิเคราะห์กระบวนการทั้งหมด และการเพิ่มคุณค่าบุคลากรเพื่อให้กระบวนการทำงานไม่เกิดการติดขัด วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยสินค้าที่ส่งผลต่อการลดความสูญเปล่าและเพิ่มคุณค่าของผู้ให้บริการขนส่งและการคลังสินค้า 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการลดความสูญเปล่าที่ส่งผลต่อการเพิ่มคุณค่าของผู้ให้บริการขนส่งและการคลังสินค้า 3) เพื่อสร้างแบบจำลอง (Model) ของปัจจัยสินค้าที่ส่งผลต่อการลดความสูญเปล่าและเพิ่มคุณค่าของผู้ให้บริการขนส่งและการคลังสินค้า

จากผลงานวิจัยพบว่า ปัจจัยการจัดการคุณภาพโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด กระบวนการไหลโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด การจัดการโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด การขนส่งสินค้าโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด การคลังสินค้าโดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และโมเดลแบบจำลองสมการเชิง

โครงสร้างของปัจจัยสี่ที่ส่งผลต่อการลดความสูญเปล่าและเพิ่มคุณค่ามีความเหมาะสมและกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ อีกทั้ง งานวิจัยนี้ได้เสนอแบบจำลอง Lean Factors of Waste Reduction and Value Added Model (หรือ LFWV Model) โดยทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้บริการโลจิสติกส์เพื่อพิสูจน์แบบจำลองอันนำไปสู่การนำไปใช้งานจริง ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป คือ การศึกษาปัจจัยสี่ที่ส่งผลต่อการลดความสูญเปล่าและเพิ่มคุณค่าของผู้ให้บริการขนส่งและการคลังสินค้า โดยจำแนกประเภทธุรกิจหรือศึกษาตัวแปรและทฤษฎีตัวแปรอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบจำลองงานวิจัยต่อไป